

Forfatter: Udrag fra Den Fremmede

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 201.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365711728/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

store Hotel paa Grevepladsen og lod sig kalde *Signor Forestiere* (den Fremmede eller Gæsten), samt at han for Øieblikket laae i en færlig Sygdom, stod snart, som en curieus Nyhed, i alle Dagblade. Der blev nu daglig spurgt til hans Befindende af de Mange, som havde faact Deeltagelse og Agtelse for ham. Ingen blev modtaget; men han lod dem ved Tjeneren give den Meddelelse om hans Tilstand, som Lægen afgav, og lod dem altid hjertelig takke for deres Deeltagelse.

En Dag bragte den gamle Tjener et Visitkort, hvorpaa der stod *«Le vicomte de Frimon avec sa fille»*. Han studsede og hans Kinder brændte i Feberhede; men han taug. Tjeneren havde givet den aldrende Herre og den unge Dame samme Besked og Taksigelse som alle Andre. Næste Dag blev den samme Visit gjæntaget med indstændigt Ønske om en kort Samtale med *Signor Forestiere*; men Tjeneren havde som sædvanlig i de høiligste Udtryk takket for Deeltagelsen, men beklaget, at hans Herre allermindst nu kunde see Nogen hos sig. Hans Sygdom havde forværret sig, og Tjeneren kunde ikke selv den Dag faae ham i Tale. Den tredie Dag var hans Tilstand endnu betænkeligere, men han var ved fuld Bevidsthed og spurgte, om der siden havde været nogen Bud fra *Vicomte Frimon*. Tjeneren afgav to Visitkort med samme Paaskrift som det første; af disse var det ene nylig personlig afgivet af den samme aldrende Herre. Den unge Dame, han havde under Armen, havde især vist megen Urolighed, og de havde gjæntaget deres indstændige Ønske om et Øiebliks Samtale, under hvilke-somhelst Betingelser med Hensyn paa *Signor Forestieres Incognito*. De vilde begge komme igjen om en Time og høre Besked.

«Vell!» sagde *Catilichno* med svag Stemme – som en Time vil jeg modtage dem og tale med dem gennem Forhænget! Bed *Dr. Pietro* føre dem herind! sørg for, at hverken Lægen eller nogen Anden forstyrrer os!»

En Time derefter førte den bekymrede Hovmester første Gang under den hele Reise to Fremmede ind til sin unge Ven og undrede sig over denne Afvigelse fra hans sædvanlige Adfærd.

«Han er meget syg, min Herre!» – sagde han i Forsalen til den gamle *Vicomte* – jeg frygter, det vil angribe ham at tale med Nogen; men han har bestemt ønsket det; han maa føies i Alt, siger Lægen. – Det er mig intet godt Omen.»

«Han er dog ikke opgivet?» – udbrød den unge Dame heftig.

Inden *Dr. Carboné* kunde svare, traadte de over Dørtrinnet til det